

Josep Maria Corredor i Pomés

(Girona, 1912 – Perpinyà, 1981)

El dia 3 de juny de 2012 es van complir cent anys del naixement, a Girona, de Josep Maria Corredor i Pomés, un dels assagistes més importants en llengua catalana del segle xx, figura clau de l'exili català, al costat de Pompeu Fabra, Carles Riba i, sobretot, Pau Casals, de qui fou amic i secretari personal i de qui publicà el llibre *Converses amb Pau Casals*, traduït i publicat en catorze països diferents.

Assagista de referència, Corredor es relacionà amb alguns dels principals noms de la intel·lectualitat europea del moment, com María Zambrano, Thomas Mann o Julio Cortázar. Traductor de les Nacions Unides (tasca que l'obligà a desplaçar-se a Ginebra, Copenhaguen, Viena, l'Iran, Egipte...), futbolista del Girona Futbol Club (conegut amb el nom esportiu de *Corradi*), col·laborador de l'*Autonomista*, redactor de la revista *Victors*, mestre (a Castell d'Aro, Verges i Celrà), alumne d'Ortega y Gasset a Madrid i de Xirau a la Universitat de Barcelona, doctorat a Montpeller amb una tesi sobre Joan Maragall, impulsor d'una campanya de recollida de fons entre els intel·lectuals republicans exiliats per poder sufragar els costos de la tomba d'Antonio Machado a Colliure, activista polític, professor d'institut i d'universitat a Perpinyà, inspector d'Ensenyament a Girona en els darrers anys de la seva vida, prolífic conferenciant arreu de Catalunya, articulista en mitjans nacionals i internacionals.

Aquesta multiplicitat d'activitats al llarg d'una vida profundament marcada per l'experiència de l'exili i l'ensorrament d'uns ideals catalanistes, republicans i europeistes converteixen Corredor en un cas singular, en un testimoni de dignitat en la derrota.

Josep M. Corredor i Pau Casals treballant en l'elaboració del llibre *Converses amb Pau Casals*.